

OUD NIEUWS

Kees Verweij

Vogelnesten niet uithalen of verstoren, maarbeschermen

Het is niet de eerste keer, dat we in De Strandloper de bekende onderwijzer H. de Boer, onderwijzer aan de destijds bestaande School met den Bijbel ten tonele voeren. Zijn liefde voor en kennis van de natuur zijn bij vele Noordwijkers bekend.

Zo schreef hij regelmatig in het vroegere weekblad "De Noordwijker". In de aflevering van 5 mei 1936 sprak hij een duidelijke waarschuwing uit in de richting van de jeugd, die zich zo nu en dan bezondigde aan het uithalen van vogelnesten.

Bijzonder is ook de toon, waarop de jeugd werd vermaand, bovendien voorzien van een stichtelijke voetmoot.

Uit de Natuur

Vogelnesten niet uithalen of verstoren, maar.... beschermen.

Daaraan is grooter loon verbonden, schreven we. Zeker nieuwsgierig, waarin dat bestaat. Niet in geld, maar in iets van veel grotere waarde.

Graag worden we zelf beschermd tegen overmacht en bruut geweld. Niet minder graag helpen we wat zwak is en hulpeloos. Dat doet niet alleen een padvinder of driehoeksmeisje, maar ook onze flinke, echte Hollandsche jongens en meisjes stellen daarin hun eer. Ze vinden het laf te vechten met kleine en zwakke soortgenooten: liever en als vanzelf nemen ze 't voor hen op. Ieder welgeaard kind en groot mensch gevoelt voor vogels en dieren in 't algemeen en ze vinden 't beneden zich, daaraan zich te vergrijpen. Ze voelen, dat ze zich daardoor verlagen en daarvoor passen ze. Een rustig geweten is goud waard.

Ze weten, hoe vader en moeder hen verzorgen en omringen met hun liefde en steun, hen beschermen, waar gevaren dreigen. En bij even nadenken, gevoelen ze voor 't vogelpaar, dat zijn kunstig nestje bouwde onder ramen of dakgoot, in boom en struik en in het hooge, dorre gras onzer prachtige duinen. Ouderliefde weten ze op prijs te stellen, en zouden ze willen nabootsen. Bovendien hebben ze oog voor de natuur, voor de schoone schepping.

En ze vreezen er voor, hun schendende hand daarnaar uit te strekken.

Als ze den leeuwerik zien opstijgen uit duin en wei, dan weten ze niet, wat meer te bewonderen, den klapwiekenden vleugelslag die hem aanstonds buiten hun gezichtskring brengt of het jubelend loflied, dat onafgebroken hemelwaarts klinkt. Ze zouden willen meezingen. Het is hun een genot te luisteren naar het vroolijk gezang en geroep van merel en lijster.

Het eerste geroep van den koekoek (dit jaar was 't te hooren op den 24en April) begroeten ze met blijdschap, omdat de mooie dagen komen, al stuit het hun ook tegen de borst, dat hij zijn eieren legt in 't nest van kwik-staart of andere kleine vogels en dezen de zorg voor zijn kinderen overlaat, wat den eigen jongen vaak het leven kost. In dezen willen ze op den koekoek niet lijken. Vraagt er uw onderwijzer eens na, of deze vogel toch nog nut doet. Dat kan je van wraak weerouden.

Gaat eens met vader en moeder luisteren naar den nachtegaal en geniet samen van zijn onbeschrijflijk schoon gezang. Ge zult er stil van worden en hoogstens fluisterend zeggen: wat mooi!

Hoe groot zijn, Heer, Uw werken!
Loon genoeg? d. B.